

אין מי שישגיח בהם מלבד הקב"ה

פתח רבי יוסי ואמר (תהלים קכ"ח) **אשתך כגפן פוריה בירכתי ביתך, בניך כשתלי זיתים סביב לשולחנך, אשתך כגפן פוריה, כל זמן שהאשה בירכתי הבית ואינה יוצאת לחוץ, היא צנועה וראויה להוליד בנים כשרים, כגפן, מה גפן אינה ניטעת אלא במינה ולא במין אחר, כך אשה כשרה אינה עושה נטיעות מאיש אחר, מה גפן אין בו הרכבה מעץ אחר, אף כך אשה כשרה אין בה הרכבה מאיש אחר, ראה מה שכרה, בניך כשתלי זיתים, מה זיתים אין נופלים עליהם כל ימי השנה, וכלם נקשרים בהעץ תמיד, אף כך בניך כשתילי זיתים סביב לשלחנך, מה כתוב אחר כך, הנה כי כן יבורך גבר ירא ה', מהו הנה כי כן יבורך גבר, הנה כי כן צריך לומר, אלא לרבות ענין אחר שיש ללמוד דבר זה ממנו^[1] שכל זמן שהשכינה היתה צנועה במקומה כראוי לה, כביכול בניך כשתלי זתים, אלו ישראל כשהיו שרוים בארץ, סביב לשלחנך, שהיו אוכלים ושותים ומקריבים קרבנות ושמחו לפני הקב"ה, ונתברכו עליונים ותחתונים בשבילם, לאחר שיצאה השכינה גלו ישראל מעל שלחן אביהם, ובאו בין העמים וצועקים כל היום ואין מי שישגיח בהם מלבד הקב"ה, שכתוב (ויקרא כ"ו) **ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם לא מאסתים וגו',** ואנו רואים שכמה קדושים גדולים מתו בגזרות חזקות, וכל זה בשביל עונש התורה שלא קיימו ישראל כשהיו שרוים בארץ הקדושה.**

זוהר פרשת לך (דף צא):

בכל יום ויום הקב"ה בורא העולם ומזווג זווגים לכל אחד כראוי לו, והוא מצייר תבניתם טרם שבאים לעולם
ותהיינה מחלה תרצה וחגלה ומלכה ונעה בנות צלפחד לבני דדיהן לנשים, א"ר חייא, בוא וראה כמה הם גדולים מעשי הקב"ה, שהרי האומנות והצורה של האדם היא כדמיון העולם, ובכל יום ויום הקב"ה בורא העולם ומזווג זווגים לכל אחד כראוי לו, והוא מצייר תבניתם טרם שבאים לעולם, ובוא וראה בכל אותן הצורות של הנשמות שבעולם כלן נזווגים זוגות לפנוי, ולאחר שבאים לעולם הזה הקב"ה מזווג זווגים, ומכריז ואומר בת פלוני לפלוני, א"ר יוסי מה זה הענין, והלא כתוב (קהלת א') **אין כל חדש תחת**

זיו הזוהר
 ה. פירש שעדיין הנוהג בזה העולם בין איש ואשתו יש ללמוד מענין השכינה, וכי כן משמעותו כמו כן.

השמש^[1] א"ר יהודה תחת השמש כתוב, ולא כן במה שלמעלה מן השמש, א"ר ייסא מה ענין הכרוז כאן^[2] והלא א"ר חזקיה א"ר חייא באותה שעה ממש שהאדם יוצא לעולם בת זוגו נזדמנת לו.

זיו הזוהר

אם היה הכרוז בזמן הזדוגותם היה אפשר לומר שהקב"ה מכריז הזיוג מחדש כפי מעשיהם, אם נשתנה מכפי מה שהיה בעולם ההוא או לא נשתנה, אבל כיון שא"ר חייא שתיכף בשעת ההולדה נזדמן לכולם הזיוג, והרי זה בודאי כמו שהיה הזיוג בעולם ההוא קודם שבאו לזה העולם, אם כן מה ענין הכרוז, למה הוא נצרך ומה הוא מועיל.

1. רבי יוסי מקשה איך שייך זיוג מחדש לאחר שכבר היו בזיוג קודם שבאו לזה העולם, ומתרץ ר' יהודה שרק בדברים הנוהגים בזה העולם בלבד שייך אין כל חדש, אבל הזדוגות הנשמות זה בזו הוא דבר הנוגע למעלה מן השמש, כיון שהענין תולה במעשה בני האדם ויכול להשתנות לטוב ולרע. 2. רבי ייסא מקשה מה ענין הכרוז, דבשלמא